

רע"פ 5464/16 - דימטרי לייזרוביץ נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 5464/16

כבוד השופט א' שהם
דימטרי לייזרוביץ

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בתל אביב-יפו, מיום 7.7.2016, בעפ"ת
52129-06-16, שניתן על ידי כב' השופט א' האוזרמן

בשם המבקש: עו"ד דוד גולן

בשם המבקש:

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט ר' בן-יוסף), בעפ"ת 52129-06-16, מיום 7.7.2016, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב-יפו (כב' השופט א' האוזרמן) (להלן: בית המשפט לתעבורה), בפ"ל 9909-12-15, מיום 31.5.2016.

רקע והליכים קודמים

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום, המייחס לו עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה); נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה; נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2א לפקודת עמוד 1

ביטוח רכב מנועי, התש"ל-1970; ונהיגה בעת שתוקף רישיון הרכב פקע בתקופה העולה על ששה חודשים, לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה.

3. ביום 3.2.2016, הורשע המבקש, על יסוד הודאתו, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, וביום 31.5.2016, ניתן גזר דינו. בפתח גזר הדין, התייחס בית המשפט לתעבורה לתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של המבקש. מהתסקיר עולה, כי המבקש הינו רווק, כבן 24, העובד כשכיר מזה כ-6 שנים בעסק להתקנת מחיצות מודולריות, ותומך בפרנסת משפחתו. עוד עולה מהתסקיר, כי שירות המבחן התרשם מפוטנציאל לשיקומו של המבקש, למרות נטייתו האימפולסיבית, ולאור זאת המליץ על ענישתו, באופן שאינו כולל מאסר לריצוי בפועל או בדרך של עבודות שירות.

לאחר זאת, נתן בית המשפט לתעבורה את דעתו לערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מהתנהגותו של המבקש, ולמדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מעין אלו. כמו כן, נתן בית המשפט לתעבורה את דעתו לנסיבות ביצוע העבירות, המצביעות על כך שעסקינן ב"מקרה שלישי של נהיגה ברכב על ידי נהג בלתי מורשה, תוך שנלוות לנהיגתו עבירות חמורות של שכרות ונהיגה בפסילה". נוכח האמור, ובשים לב "למכלול השיקולים המנויים בחוק", קבע בית המשפט לתעבורה כי מתחם הענישה במקרה דנן נע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ל-18 חודשי מאסר לריצוי בפועל; פסילת רישיון נהיגה, למשך 2-4 שנים; חתימה על התחייבות כספית להימנע מעבירות דומות בעתיד; וענישה מותנית נוספת. לצורך קביעת העונש בתוך המתחם, בחן בית המשפט את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ובכללן את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות המורכבות של המבקש, מחד גיסא; ועברו התעבורתי המכביד, כמו גם העובדה שלא הורתע נוכח המאסר המותנה שהיה תלוי ועומד מעל לראשו, מאידך גיסא.

בהתחשב בשיקולים אלו, גזר בית המשפט לתעבורה על המבקש את העונשים הבאים: 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל; הופעל עונש מאסר על תנאי בן 6 חודשים, אשר הוטל על המבקש ביום 2.7.2014, בתת"ע 4799-01-14, מחציתו בחופף, ומחציתו במצטבר לעונש שהוטל, כך שהמבקש ירצה בסה"כ 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל; פסילת רישיון נהיגה, למשך 24 חודשים, מיום שחרורו של המבקש ממאסר, באופן מצטבר לכל פסילה אחרת; 8 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור המבקש, בתוך 3 שנים, עבירה של נהיגה בזמן פסילה, או ללא רישיון נהיגה בהיותו בלתי מורשה לנהיגה; התחייבות בסך של 25,000 ₪, לבל יעבור המבקש, במשך 3 שנים, עבירה של נהיגה בזמן פסילה, או ללא רישיון נהיגה בהיותו בלתי מורשה לנהיגה, או 30 ימי מאסר תמורתה; כמו כן, חולטה התחייבות בסך של 20,000 ₪, אשר היתה תלויה ועומדת נגד המבקש (תת"ע 4799-01-14).

4. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, המכוון כנגד חומרת העונש שהושת עליו. ביום 7.7.2016, דחה בית המשפט המחוזי את הערעור, בקבעו כי לא נמצא, במקרה דנן, כל פגם "בענישה של הערכאה הדיונית", ואילו "הלכה היא שאין ערכאת הערעור באה במקומה של הערכאה הדיונית, אלא בוחנת את גזר הדין".

הבקשה לרשות ערעור

5. ביום 8.7.2016, הוגשה בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי. בבקשת רשות הערעור טען המבקש לעיוות דין אשר נגרם לו, בשל העובדה שנגזר עליו עונש מאסר לריצוי בפועל, חלף מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. לגישתו של עמוד 2

המבקש, ראוי היה ליתן משקל משמעותי לאינטרס הציפייה שצמח בקרבו, שעה שהופנה לממונה על עבודות השירות, ולהשית עליו ענישה שיקומית שאינה כוללת מאסר מאחורי סורג וברית. וזאת, בייחוד נוכח "העובדה כי העונש שנגזר עתיד להיות מאסרו הראשון של המבקש", וכן "לאור העובדה כי המבקש נעדר עבר פלילי ועברו התעבורתי אינו מכביד".

דין והכרעה

6. דין הבקשה להידחות. זאת, משום שאין הבקשה מעוררת כל שאלה משפטית עקרונית או סוגיה ציבורית רחבת היקף, והיא אינה חורגת כהוא זה מעניינו הפרטני של המבקש. כמו כן, לא השתכנעתי כי מתעורר במסגרתה חשש מפני עיוות דין או אי-צדק ממשי (רע"פ 5186/16 אליה נ' מדינת ישראל (10.7.2016); רע"פ 5354/16 אדרי נ' מדינת ישראל (5.7.2016); רע"פ 5111/16 קלדרון נ' מדינת ישראל (4.7.2016)) מטעם זה בלבד, דין הבקשה להידחות.

7. עוד ראוי להזכיר, כי הבקשה דנן מופנית כנגד חומרת העונש שהושת על המבקש, שעה שהלכה היא, כי טענות בדבר חומרת העונש אינן מקימות, כשלעצמן, עילה לרשות ערעור בפני בית משפט זה, אלא במקרים בהם סטו הערכאות הקודמות, סטייה ניכרת ממדיניות הענישה המקובלת והראויה, בנסיבות אותו עניין (רע"פ 5112/16 כהן נ' מדינת ישראל (4.7.2016); רע"פ 4807/16 שעבלי נ' מדינת ישראל (4.7.2016); רע"פ 4939/16 נאסר נ' מדינת ישראל (26.6.2016)). אכן, מוטב היה כי יזהיר בית המשפט לתעבורה את המבקש, כי אין בעצם הפנייתו לממונה על עבודות השירות כדי לחייב את בית המשפט לעניין טיב העונש שיושת עליו. עם זאת, נקבע בבית משפט זה, לא אחת, כי ציפייה שנצמחת בליבו של נאשם, בהקשר זה, איננה ציפייה לגיטימית. קבלת חוות הדעת מטעם הממונה על עבודות השירות, עובר למתן גזר הדין, נועדה לאפשר לבית המשפט לבחור בדרך הראויה ביותר לענישה, בעת שכלל החלופות העונשיות האפשריות עומדות לנגד עיניו (רע"פ 3026/14 רימן נ' מדינת ישראל (31.12.2014); ע"פ 4894/13 סלע נ' מדינת ישראל (23.1.2014); ע"פ 8704/08 הייב נ' מדינת ישראל (23.4.2009)). ביתר שאת אמורים הדברים, כאשר מופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות לאור בקשתו, כפי שקרה בענייננו.

סבורני, כי בסופו של יום, הושת על המבקש עונש ראוי, שאינו מבטא סטייה ניכרת, אם בכלל, ממדיניות הענישה המקובלת במקרים כגון דא.

8. אשר על כן, דין הבקשה להידחות. לפיכך, מתבטלת בזאת ההחלטה, מיום 8.7.2016, בנוגע לעיכוב ביצוע העונש. המבקש יתייצב לריצוי עונשו בבית הכלא "איילון" ביום 2.8.2016 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון ועותק מהחלטה זו. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, ו' בתמוז התשע"ו (12.7.2016).

